

provincie **HOLLAND**
ZUID

**Plan van aanpak
Provinciaal inpassingsplan,
provinciale Coördinatieregeling
en m.e.r.-procedure voor
Leiding door het Midden**

Vastgesteld door Provinciale Staten 18 december 2019
Provincie Zuid-Holland

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	Plan van aanpak	Error! Bookmark not defined.
1.2	Inpassingsplan (PIP).....	3
1.3	Provinciale coördinatieregeling (PCR).....	4
1.4	Leeswijzer	4
2	Aanleiding en ontwerpproces.....	5
2.1	Aanleiding	5
2.2	Ontwerpproces.....	6
2.3	Tracé beschrijving	7
3	Beleidskaders.....	9
3.1	Rijk	9
3.2	Provincie	9
4	Provinciaal inpassingsplan.....	13
4.1	Algemene opzet	13
4.2	Milieueffectrapport (m.e.r.).....	14
4.3	Milieuonderzoeken en uitvoerbaarheid	16
5	Vergunningen en besluiten	17
5.1	Provinciale coördinatieregeling	17
5.2	Crisis- en herstelwet.....	18
6	Procedure en planning	19
6.1	procedure	19
6.2	Indicatieve planning	22
7	Omgevingsmanagement en participatie	23
7.1	Procesorganisatie	23
7.2	Participatie en communicatie	23

Bijlage A: overzicht vigerende bestemmingsplannen

1 Inleiding

1.1 Plan van aanpak

LdM CV¹ is voornemens om een warmtetransportleiding van 23 kilometer aan te leggen tussen Vlaardingen en Den Haag (Leiding door het Midden). In deze toelichting wordt het voorstel om ten behoeve van de realisatie van deze warmtetransportleiding een Provinciaal Inpassingsplan (PIP) op te stellen en de provinciale coördinatieregeling (PCR) toe te passen, nader toegelicht. De hoofdlijnen en uitgangspunten van het project, de kansen en risico's van het inpassingsplan en de benodigde vergunningprocedure en de organisatorische inbedding wordt hieronder beschreven. Met het nemen van de voorgestelde besluiten geven Provinciale Staten (PS) opdracht aan Gedeputeerde Staten (GS) om een inpassingsplan voor te bereiden en op te stellen en de provinciale coördinatie regeling van toepassing te verklaren. Tevens wordt een m.e.r.-procedure gestart. In deze toelichting wordt ingegaan op de redenen om een inpassingsplan op te stellen en wordt het proces geschetst. Een kaart van het voorgestelde tracé is in dit Plan van aanpak bij het Statenvoorstel opgenomen.

1.2 Inpassingsplan (PIP)

Het tracé van de warmtetransportleiding doorkruist het grondgebied van zes gemeenten: Vlaardingen, Schiedam, Midden-Delfland, Delft, Rijswijk en Den Haag en valt binnen het plangebied van meer dan twintig bestemmingsplannen. Deze bestemmingsplannen staan de aanleg en het gebruik van een warmtetransportleiding en bijbehorende bouwwerken niet toe. Om dit toch mogelijk te maken en de leiding vervolgens te kunnen beschermen tegen onwenselijke invloeden van buitenaf, wordt een provinciaal inpassingsplan (PIP) opgesteld. Een PIP is vergelijkbaar met een gemeentelijk bestemmingsplan, maar wordt in dit geval dus vastgesteld door de provincie. Het heeft als voordeel dat de voorbereiding integraal en in nauwe samenwerking met de gemeenten verloopt, maar dat de ruimtelijke besluitvorming bij één bevoegd gezag (Provinciale Staten) ligt, wat efficiënter is en onnodige procedurerisico's worden zo voorkomen.

Met het inpassingsplan voor de Leiding door het Midden (LdM) wordt een planologisch-juridische basis gelegd voor de realisatie van de ondergrondse warmtetransportleiding en de (technische) bouwwerken die daarvoor nodig zijn (zoals een pompstation). In 2017/2018 heeft Eneco in nauwe samenwerking met de betrokken gemeenten een voorkeurstracé bepaald. Dit tracé (inclusief de beschermingszones aan weerszijden) zal in het inpassingsplan worden bestemd, zodat vastligt waar de leiding en bijbehorende bouwwerken kunnen worden gebouwd. Ter bescherming van de leiding zullen bepaalde activiteiten in deze zone worden verboden of aan een vergunningplicht worden gekoppeld. In Hoofdstuk 2 wordt nader ingegaan op het voorkeurstracé en het totstandkomingsproces. De aanleg van de LdM maakt het mogelijk om in de toekomst nieuwe lokale warmtenetten door middel van een aftakking en een warmteoverdrachtstations (WOS) aan te sluiten. De betrokken gemeenten kunnen dit proces in de toekomst zelf oppakken en hiervoor planologische inpassing en vergunningen regelen. Het inpassingsplan zal dusdanig worden opgesteld dat gemeenten hierin niet worden belemmerd.

¹ Sinds 2 september 2019 is de eigendom van LdM CV overgegaan van Eneco naar Gasunie NV.

1.3 Provinciale coördinatieregeling (PCR)

Voor de realisatie van de LdM zijn vele tientallen vergunningen en besluiten nodig van verschillende bevoegde gezagen. Omwille van een overzichtelijk participatieproces en het voorkomen van onnodige procedurerisico's is het wenselijk om de voorbereiding van en besluitvorming over deze vergunningen te coördineren. Gelet op het feit dat de realisatie van LdM onderdeel uitmaakt van de warmterotonde, die in het provinciale beleid is aangewezen als provinciaal belang (zie paragraaf 3.2), zal hiervoor de provinciale coördinatieregeling uit de Wet ruimtelijke ordening (Wro) worden toegepast. In hoofdstuk 5 wordt hierop nader ingegaan.

1.4 Leeswijzer

Dit Plan van aanpak is als volgt opgebouwd:

- In hoofdstuk 2 wordt kort ingegaan op de aanleiding voor het inpassingsplan, de voorgeschiedenis van het project en het huidige voorkeurstracé;
- In hoofdstuk 3 wordt in hoofdlijnen het (provinciale) beleidskader geschetst dat van toepassing is op de verwezenlijking van energie-infrastructuur;
- In hoofdstuk 4 wordt de globale opzet van het inpassingsplan toegelicht. Tevens wordt nader ingegaan op de (milieutechnische) onderzoeken c.q. MER en onderbouwingen die daarvoor moeten worden opgesteld en hun eventuele doorwerking in de planregels van het inpassingsplan;
- In hoofdstuk 5 wordt nader ingegaan op de vergunningverlening voor het project en op de toepassing van de provinciale coördinatieregeling uit de Wro;
- In hoofdstuk 6 wordt de te doorlopen procedure t.b.v. de relevante documenten beschreven;
- In hoofdstuk 7 wordt tot slot ingegaan op welke partijen betrokken zijn bij het inpassingsplan en het vergunningenproces, hoe het proces ambtelijk en bestuurlijk is georganiseerd, hoe LdM CV het omgevingsmanagement heeft georganiseerd en hoe de communicatie met de stakeholders zal verlopen

2 Aanleiding en ontwerpproces

2.1 Aanleiding

De nieuwe warmtetransportleiding tussen Vlaardingen (aftak van de Leiding over Noord) en Den Haag heeft een lengte van 23 kilometer en dient voor het transport van restwarmte uit de Rotterdamse haven waardoor de bestaande warmtelevering in Den Haag kan worden verduurzaamd. Ook andere gebieden langs het tracé kunnen in de toekomst een lokaal warmtenet op de leiding aansluiten. De Leiding door het Midden (LdM) vormt de 'ruggengraat' voor de ontwikkeling van collectieve duurzame warmtelevering aan de gemeente Den Haag en de regio Delfland. LdM heeft een maximale transportcapaciteit van 250MWth. In totaal kunnen hiermee op termijn via de LdM circa 155.000 woningen met rest- en hernieuwbare warmte worden verwarmd. Ten opzichte van de traditionele gasgestookte cv-ketels levert dit een CO₂-reductie van 60%.

Ambities verduurzaming warmtelevering Den Haag

De gemeente Den Haag heeft de ambitie om in 2040 klimaatneutraal te zijn. Meer dan 50% van het energieverbruik van Den Haag is gerelateerd aan het verwarmen van woningen en gebouwen. Deze warmte wordt nu voor meer dan 80% geproduceerd uit aardgas. Om klimaatneutraal te kunnen worden, is het nodig om energie te besparen en woningen en gebouwen op andere manieren te gaan verwarmen. Dat kan door middel van gebouw gebonden (individuele) warmtepompen, maar ook door de verduurzaming van de stadswarmtebronnen. De huidige warmtebron voor het stadswarmtenet van de gemeente Den Haag is de gasgestookte elektriciteitscentrale van Uniper aan de De Constant Rebecquestraat in Den Haag. Om het gebruik van fossiele brandstoffen (en daarmee de CO₂-uitstoot) terug te dringen, heeft Eneco besloten om de warmtelevering aan Den Haag te verduurzamen en te zoeken naar meer duurzame warmtebronnen, zoals restwarmte uit de Rotterdamse haven.

Warmte uit de Rotterdamse haven en samenwerking in regio

De LdM verbindt Den Haag met de Rotterdamse haven en zal restwarmte en hernieuwbare warmte transporteren. Daarnaast is er ook ruimte voor groei omdat de aanleg van een transportleiding kansen creëert voor de aanleg van nieuwe stadswarmtenetten in de gemeenten langs het tracé. Ook ontstaan door LdM kansen om nieuwe duurzame warmtebronnen, zoals uit geothermie aan het warmtenet te koppelen. De oorspronkelijke initiatiefnemers van LdM zijn Eneco, de Afval- en energiecentrale AVR en de gemeenten Den Haag en Delft, maar tijdens de voorbereidingsfase is de samenwerking met de andere gemeenten geïntensiveerd. Dit heeft ervoor gezorgd dat gezamenlijk een voorkeustracé is ontwikkeld (zie volgende paragraaf). Omdat de warmtetransportleiding bijdraagt aan de verduurzaming van de warmtevoorziening van woningen en gebouwen in de provincie/regio en past binnen het totale provinciale beleid voor de energietransitie, is ook de provincie Zuid-Holland steeds nauwer bij het project betrokken geraakt.

Provinciaal belang

De leiding door het Midden is onderdeel van een regionaal warmtetransportnetwerk als onderdeel van een goed functionerende warmtemarkt en dit regionale netwerk is als provinciaal belang opgenomen in het Omgevingsbeleid van Zuid-Holland.

De verwezenlijking van de leiding is (mede) een provinciaal belang en de provincie heeft de bevoegdheid om voor LdM over te gaan tot het opstellen van een provinciaal inpassingsplan (PIP) en het toepassen van de provinciale coördinatieregeling (PCR). LdM CV heeft aan de provincie verzocht om de gemeentelijke ruimtelijke procedures over te nemen door middel van een PIP-procedure en het toepassen van de provinciale coördinatieregeling. De meerwaarde van het opstellen van een PIP en toepassing van de PCR is door de provincie beschouwd, waarbij geconcludeerd is dat de toepassing van deze instrumenten bijdraagt aan een integrale ruimtelijke afweging en besluitvorming over het project, een versnelling in proceduredtijd en terugdringing van procedurele risico's, en aan een overzichtelijker en transparanter proces met omwonenden en andere stakeholders. Gelet op de provinciale belangen is aangegeven hiertoe bereidwillig te zijn, mits de zes betrokken gemeenten (Vlaardingen, Schiedam, Midden Delfland, Delft, Rijswijk en Den Haag) hier positief in staan.

De Leiding door het Midden is niet te vergelijken met de moeilijkheden waar Leiding over Oost mee te maken heeft. De Leiding door het Midden zal worden gerealiseerd door LdM CV een onafhankelijk netbeheerder in publiek bezit (Gasunie). De provincie treedt 'alleen' op als planwetgever en coördinerende partij voor de vergunningen. Zij is niet zelf betrokken als ontwikkelende partij, daarmee zijn de financiële risico's beperkt tot de plankosten (ambtelijke inzet en externe ondersteuning) en eventuele planschadevergoedingen. Deze risico's worden afgedekt door middel van een nog te sluiten anterieure overeenkomst met de initiatiefnemer LdM CV.

2.2 Ontwerpproces

Ontwerp- en keuzeproces

Om te komen tot één gedragen voorkeurstracé is er tussen 2014 en 2019 een uitgebreid ontwerp- en keuzeproces doorlopen. Dit proces wordt hieronder kort geschetst. Een meer uitgebreide beschrijving van de onderzochte varianten en gemaakte keuzes is te vinden in de bijlage van de Notitie Reikwijdte en Detailniveau (zie paragraaf 4.2)

Bureaustudie (2014)

Allereerst is in 2014 door Eneco een bureaustudie gedaan om de mogelijkheden en de risico's van een tracé tussen Vlaardingen en Den Haag te verkennen. Vanwege de mogelijke warmteafzet in Rijswijk en Delft en het feit dat de route naar Den Haag via deze gemeenten het kortst is, is na deze studie de route Vlaardingen – Delft – Rijswijk – Den Haag tot voorkeursvariant benoemd. Deze variant is vervolgens uitgewerkt naar een ontwerp-tracé.

Ontwerpateliers (2016/2017)

Tijdens de start van de haalbaarheidsfase (begin 2016) is het ontwerp-tracé uitvoerig besproken met alle betrokken gemeenten, Rijkswaterstaat en het Hoogheemraadschap van Delfland. Tijdens deze gesprekken zijn door de gemeenten verschillende alternatieven op het ontwerp-tracé voorgesteld. Deze alternatieven zijn vervolgens eind 2016/begin 2017 in een viertal ontwerpateliers met alle gemeenten, de provincie Zuid-Holland, Rijkswaterstaat en het Hoogheemraadschap van Delfland besproken op haalbaarheid en uitdagingen. Ook zijn er meerdere gesprekken met individuele gemeenten gevoerd voor het doorspreken van gemeente-specifieke aspecten. Deze ateliers en gesprekken vormen de basis voor het variantenonderzoek naar het minst belemmerende alternatief in de volgende stap.

Minst belemmerende alternatief (MBA)

In deze stap zijn per deeltracé de twee varianten nader onderzocht: het oorspronkelijke ontwerptracé en een hoofdvariant uit de ontwerpateliers. Deze varianten zijn vervolgens op onderstaande criteria tegen elkaar afgewogen:

- Overlast verkeer/bereikbaarheid
- Overlast bewoners/bedrijven
- Impact op bomen/groen
- Afhankelijkheid projecten derden
- Mogelijkheden werk met werk
- Afzetmogelijkheden voor lokale netten
- Vergunningen
- Grondposities en bestemmingen
- Kosten

Op basis van deze afweging heeft Eneco het MBA bepaald en dit met de betrokken stakeholders gedeeld.

Voorlopig Ontwerp (2018 – 2019)

Medio 2018 is Eneco gestart met het Voorlopig Ontwerp (VO). Daarbij is het MBA eerst herijkt naar de stand van zaken in 2018 en die versie is in detail uitgewerkt op basis van onderzoek ter plaatste, de verzamelde eisen en randvoorwaarden en een beoordelingsronde door alle stakeholders. Alleen als dat bij deze detailuitwerking noodzakelijk was, is in overleg met de betrokken gemeente afgeweken van het in het MBA vastgestelde tracé.

In het VO zijn alle onderdelen van het tracé uitgewerkt en afgestemd met de stakeholders:

- De route in x/y-coördinaten;
- De uitvoeringsmethode (open ontgraving/persing/boring);
- De benodigde werkruimte;
- De benodigde afsluitingen van wegen en overige infrastructuur;
- De benodigde aanpassingen aan boven- en ondergrondse infrastructuur op hoofdlijnen (benodigde kap van bomen, verleggingen van kabels & leidingen derden en verplaatsen van bovengrondse objecten).

Tevens is in deze fase het volledige VO-tracé ingemeten.

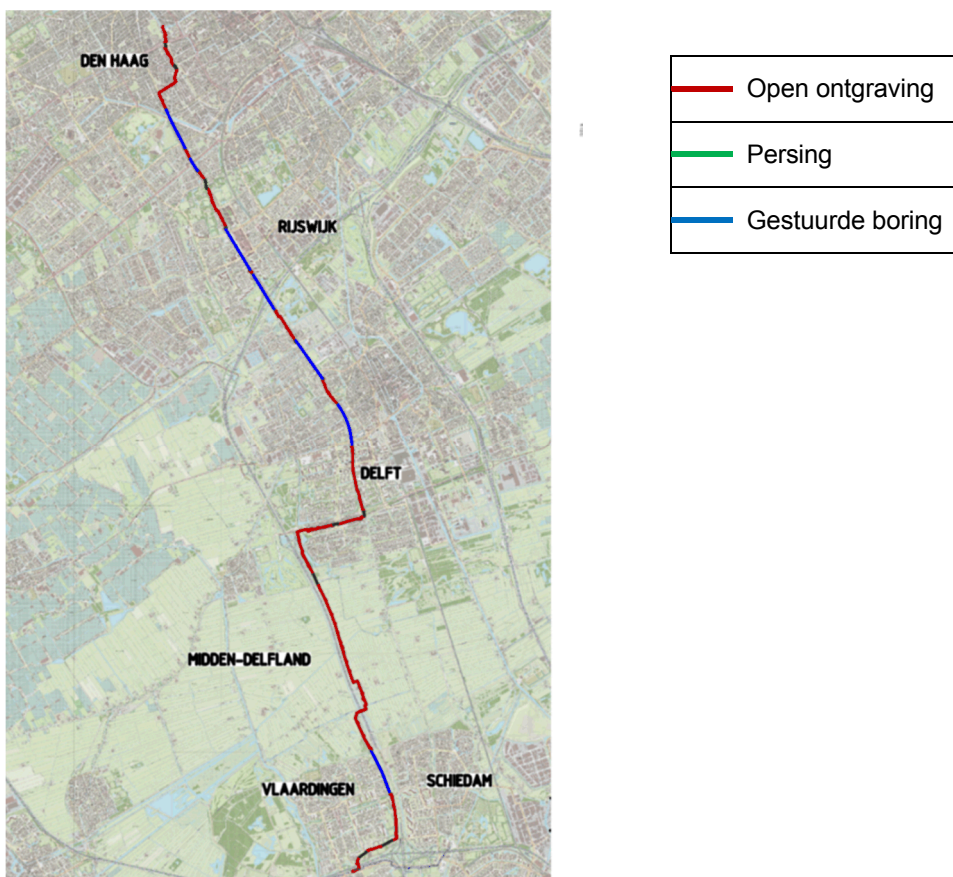
2.3 Tracé beschrijving

Op onderstaande figuur staat het VO van het tracé. Het tracé begint in Vlaardingen bij de aftakking van de bestaande warmtetransportleiding (Leiding over Noord) ten westen van de snelweg A20, volgt aan die zijde de Ketheltunnel en de snelweg A4, buigt ter hoogte van het knooppunt Den Hoorn oostelijk af naar het Kenenburgerpad in Delft om via Kerkpolder en Buitenhof weer richting de Prinses Beatrixlaan in Delft en Rijswijk te gaan, die in Den Haag overgaat in De la Reyweg en via de Steijnlaan uitkomt op het De Constant Rebecqueplein.

Het roodgekleurde deel van het tracé zal via een open ontgraving worden gerealiseerd. De tracédelen waar zal worden gewerkt met een persing of boring, respectievelijk in groen en blauw.

Het tracé van het VO is verdeeld in vijf deeltracés. Van zuid naar noord betreft dit achtereenvolgens:

- Vlaardingen
- Midden-Delfland (en Schiedam)
- Delft
- Rijswijk
- Den Haag

Het VO valt binnen de plangebieden van meer dan twintig bestemmingsplannen. Aangezien het tracé niet past binnen de planregels van deze plannen, is de provincie gevraagd én voornemens om hiervoor een provinciaal inpassingsplan op te stellen. In dit kader zal nader onderzoek worden gedaan naar de milieueffecten van het tracé (o.a. bodem, archeologie, flora en fauna).

Aangezien als gevolg van de aanleg van LdM (die circa twee jaar zal duren) tijdelijk stikstofdepositie zal plaatsvinden, kunnen significante negatieve effecten op nabijgelegen Natura 2000-gebieden op voorhand niet worden uitgesloten. Daarom dient in casu ten behoeve van de vaststelling van het PIP een Passende Beoordeling/plan-m.e.r. te worden gedaan. Dit wordt in paragraaf 4.2 nader toegelicht. In het MER zullen de eerder in de MBA onderzochte hoofdvarianten opnieuw worden onderzocht en tegen elkaar afgewogen. In de hiervoor opgestelde en vast te stellen Notitie Reikwijdte en detailniveau zijn de te onderzoeken deeltracés en hoofdvarianten en de beoordelingsmethodiek meer in detail beschreven.

3 Beleidskaders

3.1 Rijk

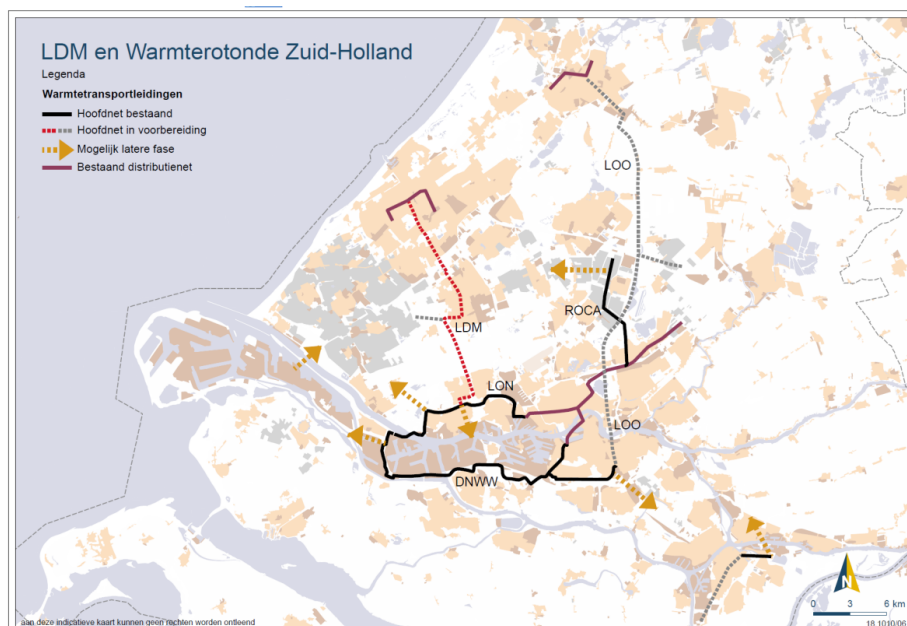
In het regeerakkoord is de ambitie uitgesproken om in 2030 een CO₂-emissiereductie van minstens 49% te realiseren. Om deze doelstelling te behalen is het verduurzamen van de warmtevoorziening van woningen, gebouwen en tuinbouwkassen van groot belang. Met de noodzaak de winning van Groningengas af te bouwen, is de urgentie hiervan verder toegenomen, omdat een groot deel van de warmtevraag op dit moment met Groningengas wordt ingevuld.

3.2 Provincie

Energiebeleid

Uit meerdere studies (Ecofys, PBL en CE Delft) blijkt dat collectieve warmte vooral voor bestaande woningen in dicht stedelijk gebied een kosteneffectief en realistisch alternatief is voor verwarming met aardgas. Binnen Nederland kent Zuid-Holland goede mogelijkheden voor het grootschalig inzetten van hernieuwbare warmtebronnen en restwarmte voor de verwarming van woningen, gebouwen en tuinbouwkassen. Het grootschalig inzetten van warmte is in veel stedelijke gebieden in Zuid-Holland een kostenefficiënte optie in vergelijking met andere technieken zoals warmtepompen.

De provincie Zuid-Holland zet zich in voor de realisatie van een regionaal warmtenetwerk, als onderdeel van een goed functionerende warmtemarkt en heeft dit als provinciaal belang opgenomen in het Omgevingsbeleid van Zuid-Holland. In 2017 is de Warmtealliantie (Warmtebedrijf Rotterdam WbR), Eneco, Gasunie, Havenbedrijf Rotterdam (HbR), PZH en (later aangehaakt) gemeente Rotterdam) opgericht met het doel een regionaal warmtetransportsysteem te ontwikkelen en restwarmte uit de haven breed beschikbaar te maken in de regio. Diverse delen van dit netwerk waren al gerealiseerd en in gebruik, zoals de Leiding over Noord (LON), de nieuwe Warmteweg (DNWW) en de transportleiding tussen Rotterdam/Capelle aan den IJssel en het Oostland (ROCA). Aan andere delen van het netwerk wordt nog gewerkt, zoals aan de Leiding over Oost (LoO) en onderhavige Leiding door het Midden (LdM). Ook wordt er gewerkt aan aansluitingen om ook de *glastuinbouw*gebieden in het West- en Oostland van duurzame warmte te kunnen voorzien.

Plan van aanpak

Omgevingsbeleid

Het Omgevingsbeleid van Zuid-Holland omvat al het provinciale beleid voor de fysieke leefomgeving. Het bestaat uit twee kader stellende instrumenten: de Omgevingsvisie en de Omgevingsverordening. Daarnaast zijn in het Omgevingsbeleid operationele doelstellingen opgenomen, zodat zichtbaar is hoe de provincie zelf invulling geeft aan de realisatie van haar beleid. Deze operationele doelstellingen maken onderdeel uit van verschillende uitvoeringsprogramma's en –plannen, zoals het programma Ruimte en het programma Mobiliteit.

Met het Omgevingsbeleid streeft de provincie naar een optimale wisselwerking tussen gewenste ruimtelijke ontwikkelingen en een goede leefomgevingskwaliteit. Hieraan geeft de provincie richting door het maken van samenhangende beleidskeuzes, die volgen uit de provinciale opgaven. Deze beleidskeuzes werken door naar uitvoeringsprogramma's en naar regels in de verordening. Het geheel aan bestaande beleidskeuzes, inclusief de doorwerking naar programma's en verordening, vormt het provinciale beleid voor de fysieke leefomgeving. De beleidskeuzes zijn opgenomen in de provinciale database van het omgevingsbeleid en digitaal raadpleegbaar. Naast de inhoudelijke beleidsuitwerking zijn in de raadpleegomgeving ook relaties tussen de beleidskeuzes zichtbaar gemaakt. Door middel van kaartbeelden wordt de essentie en de samenhang van verschillende ruimtelijke beleidskeuzes getoond.

Ten aanzien van de realisatie van (nieuwe) energie-infrastructuur en energietransitie zijn in de provinciale Omgevingsvisie de volgende relevante beleidsbeslissingen geformuleerd:

- Bovenregionaal warmtenetwerk;
- Circulair Zuid-Holland;
- Energie-infrastructuur: transport, opslag en balancerings;
- Energietransitie
- Energietransitie in de gebouwde omgeving.

Specifiek voor deze Warmtetransportleiding tussen Vlaardingen en Den Haag is de beleidsbeslissing **Bovenregionaal Warmtenetwerk** het meest relevant, hierin is het volgende aangegeven:

“De Provincie zet zich in voor de realisatie van een bovenregionaal warmteinfrastructuur, als essentieel onderdeel van een goed functionerende warmtemarkt waarin de vraag naar warmte kan worden vervuld door een betaalbare, betrouwbare en duurzame warmtevoorziening.”

Deze beleidsbeslissing is aangeduid als Provinciaal belang.

De realisatie van LdM (tevens) draagt bij aan de genoemde beleidsbeslissingen en zorgt ervoor dat provinciale belangen worden gediend. Provinciale staten zijn vanwege deze provinciale belangen dan ook bevoegd om voor de LdM een provinciaal inpassingsplan vast te stellen en de provinciale coördinatieregeling uit de Wro toe te passen.

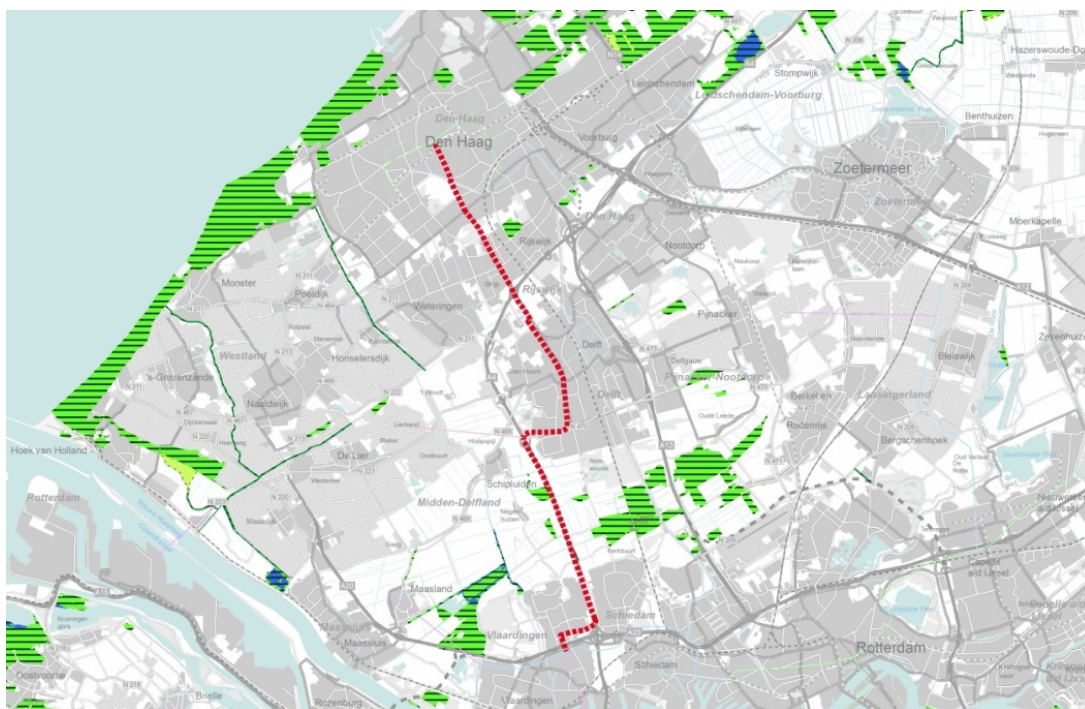
Omgevingsverordening (POV)

Vanuit het oogpunt van de Omgevingsverordening moet de aanleg van de LdM, die het inpassingsplan beoogd mogelijk te maken, worden gezien als een nieuw gebruik van grond of bebouwing, als bedoeld in artikel 6.8 POV. De provincie beoogt dat het op te stellen inpassingsplan – net als een gemeentelijk bestemmingsplan – voldoet aan de bepalingen over ruimtelijke kwaliteit (art. 6.9 POV) en zal toetsen of de LdM op grond van de begripsbepalingen moet worden gezien als een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 6.10 POV.

Voorts moet bezien worden of het tracé ligt op gronden binnen het Natuurnetwerk Nederland als bedoeld in artikel 6.24 POV, aangezien in dat geval het inpassingsplan geen bestemmingen mag aanwijzen die de instandhouding en ontwikkeling van de wezenlijke kenmerken en waarden van deze gebieden significant beperken, of leiden tot een significante vermindering van de oppervlakte, kwaliteit of samenhang van die gebieden. Tot slot moet worden vastgesteld of het tracé samenvalt met gronden die een hoge of zeer hoge bekende archeologische waarden hebben of die binnen de Romeinse Limes vallen (art. 6.27 POV).

NNN-gebieden

Uit onderstaande figuur blijkt dat het tracé op enkele plekken vlak langs het Natuurnetwerk Nederland loopt. In het kader van de MER/Passende Beoordeling (zie hoofdstuk 4) zal worden onderzocht in hoeverre de aanleg en het gebruik van de leiding effect heeft op de wezenlijke kenmerken en waarden van deze NNN-gebieden en of er sprake is van een significante vermindering van oppervlakte, kwaliteit of samenhang.

Archeologie en Romeinse Limes

Uit onderstaande figuur blijkt dat het tracé op enkele plekken in of nabij gronden met een hoge of zeer hoge bekende archeologische waarde loopt. Daarom zal in het kader van de MER/Passende Beoordeling ook worden onderzocht in hoeverre de aanleg en het gebruik van de leiding effect heeft op de archeologische waarden van dit gebied.

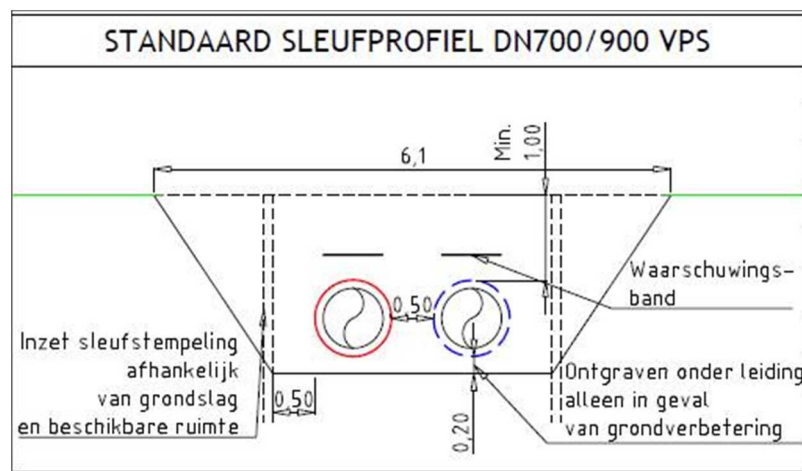
4 Provinciaal inpassingsplan

4.1 Algemene opzet

De opzet van het inpassingsplan zal doelmatig en functioneel zijn. Zoals elk inpassingsplan zal ook dit inpassingsplan bestaan uit een (digitale) verbeelding, planregels en een toelichting. In de planregels en de bijbehorende verbeelding zullen aan het tracé bepaalde (dubbel)bestemmingen worden toegekend, waarmee de aanleg en de bouw- en gebruiksmogelijkheden van de leidingen ter plaatse zullen worden bepaald. Daarnaast zal het plan een aantal algemene regels bevatten, zoals begrips- en gebruiksregels en regels met betrekking tot de wijze van meten, enz. Uiteraard zal het plan voldoen aan de eisen van digitale beschikbaarstelling (op www.ruimtelijkeplannen.nl) en de provinciale webviewer. In de toelichting worden deze regels nader toegelicht. Daarin wordt ook ingegaan op het MER dat in het kader van deze ontwikkeling zal worden opgesteld en op de resultaten van de overige onderzoeken (met name op het gebied van natuur, milieu en archeologie) die worden uitgevoerd ter onderbouwing van de besluitvorming over het inpassingsplan en de vergunningen.

Als plangebied voor het inpassingsplan wordt vooralsnog uitgegaan van het in hoofdstuk 2 beschreven tracé door de gemeenten Vlaardingen, Schiedam, Midden-Delfland, Delft, Rijswijk en Den Haag. Uitgaande van onderstaand standaard sleufprofiel van twee leidingen (heen en retour) met een diameter van maximaal 900 mm (uitwendig) en 700 mm (inwendig) en een beschermingszone van circa 5 meter aan weerszijden van het hart van de leidingen, wordt het plangebied circa 11 à 15 meter breed, afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden.

Op sommige plaatsen zal het plangebied groter zijn, zoals bij het pompstation langs de Kruithuisweg in Delft. Ook zullen de planregels het mogelijk maken dat gemeenten op enkele plaatsen een aftakking c.q. warmteoverdrachtstation (WOS) kunnen toestaan. Op die plaatsen kunnen in de toekomst nieuwe warmtenetten worden aangesloten. Op deze wijze is gewaarborgd dat de gemeenten geen belemmeringen ondervinden van het PIP en voldoende flexibiliteit hebben om in een later stadium de exacte locatie van een WOS te bepalen. Gemeenten moeten in een later stadium daartoe wel zelf het bestemmingsplan aanpassen. De locatie en precieze aard van de planregels zal daarom in overleg met de betrokken gemeente worden bepaald.

4.2 Milieueffectrapport (m.e.r.)

Besluit m.e.r.

Op basis van het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) geldt er voor de voorgenomen aanleg van de warmtetransportleiding en de bijbehorende grondwateronttrekking in de aanlegfase geen rechtstreekse m.e.r.plicht. Op basis van de relevante categorieën in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit m.e.r. is er sprake van een vormvrije m.e.r.-beoordelingsplicht:

- Op grond van categorie D 8.4 zijn plannen of besluiten over de aanleg, wijziging of uitbreiding van een buisleiding voor transport van warm water of stoom m.e.r.-beoordelingsplichtig wanneer er sprake is van een buisleiding met een diameter van 1 meter of meer, en een lengte van 10 kilometer of meer is. De lengte van de aan te leggen buisleiding is weliswaar meer dan 10 km, maar de diameter is minder dan 1 meter. Daardoor blijft de voorgenomen activiteiten onder de drempel.
- Tijdens de aanlegfase dient grondwater onttrokken te worden waardoor - op grond van categorie D 15.2 de watervergunning voor de aanleg, wijziging of uitbreiding van werken voor het onttrekken of kunstmatig aanvullen van grondwater – m.e.r.-beoordelingsplichtig is als de activiteit betrekking heeft op een hoeveelheid water van 1,5 miljoen m³ of meer per jaar. Naar verwachting blijft de onttrekking onder deze drempelwaarde.

Het is formeel niet zeker of de onttrekking onder die drempelwaarde blijft, maar initiatiefnemer heeft besloten om een vrijwillig project-MER te doen en daarin wordt het aspect grondwater (kwantiteit en Kwaliteit) samen met mogelijk andere gevolgen voor de waterhuishouding onderzocht.

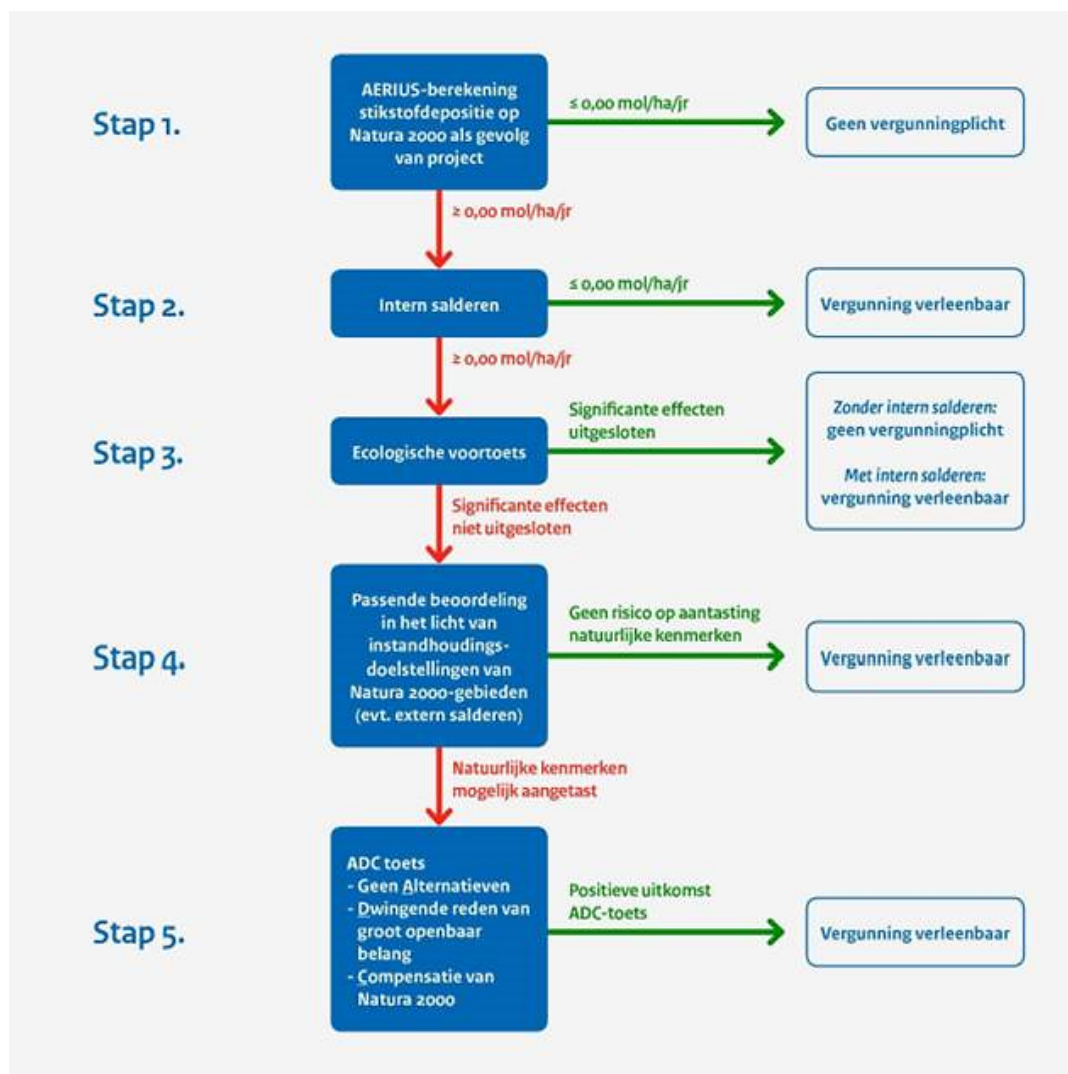
Wet natuurbescherming

Naast het Besluit m.e.r. kan ook de Wet natuurbescherming leiden tot de verplichting om een m.e.r. op te stellen, namelijk als er voor een plan een Passende Beoordeling moet worden opgesteld. In casus is daarvan sprake. De aanleiding hiervoor is de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State over het Programma Aanpak Stikstof (PAS) [29 mei 2019 ECLI:NL:RVS:2019:1603]. In deze uitspraak zette de Afdeling een streep door de PAS en de bijhorende Passende Beoordeling. Deze kunnen niet meer dienen als basis voor 'toestemmingbesluiten' voor individuele projecten en plannen die leiden tot een toename van stikstofdepositie op Natura 2000 gebieden. Generieke drempelwaarden waarbij bepaalde lage (stikstof)deposities verwaarloosbaar werden geacht, kunnen hierdoor niet meer worden gehanteerd bij een toestemmingsbesluit.

Voor het project is een stikstofemissietoets uitgevoerd. Uit deze voortoets blijkt dat het projecteffect van het aanleggen van de warmtetransportleiding maximaal 0,20 mol N/ha/j is. Bij deze stikstofemissie kunnen significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de relevante stikstofgevoelige Natura-2000 gebieden, als gevolg van de aanleg van het project, juridisch niet op voorhand worden uitgesloten. Om deze reden dient conform de vigerende wet- en regelgeving een Passende Beoordeling te worden uitgevoerd (zie oranje vak in onderstaande figuur).

In de Passende Beoordeling zal worden onderzocht of de instandhoudingsdoelstellingen van stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden door de activiteit in gevaar komen. Daarbij mogen mitigerende of salderingsmaatregelen worden betrokken, die de negatieve effecten voorkomen of verminderen op de locatie waar de aantasting plaatsvindt. Deze maatregelen moeten dan wel zeker zijn ten tijde van de Passende Beoordeling. Als uit de Passende Beoordeling, blijkt dat – met inachtneming van de mitigerende of salderingsmaatregelen - de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet

zullen worden aangetast, dan kan het (ontwerp)plan of -besluit met toestemming/vergunning op grond van de Wet natuurbescherming ter inzage worden gelegd.

Als echter blijkt dat er nog steeds sprake is van significante negatieve effecten, dan moet voor het project een ADC toets worden verricht (zie stap 5 in bovenstaande figuur). De Wnb-vergunning kan in zo'n geval alleen worden verleend als er aan drie voorwaarden wordt voldaan:

A: er zijn geen Alternatieven voor het plan of project;

D: er is sprake van een Dwingende reden van groot openbaar belang. Hierdoor weegt de beoogde ontwikkeling op langere termijn zwaarder dan het behouden van natuurwaarden in het Natura 2000 gebied. Dwingende redenen van groot openbaar belang zijn onder meer: menselijke gezondheid; openbare veiligheid; of voor het milieu belangrijke gunstige effecten;

C: er worden voldoende Compenserende maatregelen getroffen. Deze maatregelen nemen de negatieve effecten weg en de uitvoering hiervan moet juridisch geborgd zijn (bijvoorbeeld door borging in het ruimtelijke plan). Op basis van artikel 7.2a, lid 1 Wm is er sprake van een plan-m.e.r.-plicht wanneer er voor een plan op basis van art. 2.8, lid 1 Wet natuurbescherming een Passende Beoordeling nodig is. Om deze reden moet voor het PIP de plan-m.e.r.-procedure worden doorlopen.

Conclusie

Vanwege de verplichting voor het doorlopen van een plan m.e.r.-procedure en de hiervoor genoemde m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten die via het PIP en met toepassing van de provinciale coördinatieregeling (PCR) gelijktijdig zullen worden vergund, hebben de bevoegde gezagen (provincie Zuid-Holland en het Hoogheemraadschap van Delfland) en initiatiefnemer LdM CV ervoor gekozen om een gecombineerd plan- en project-MER op te stellen. De Passende Beoordeling wordt als bijlage bij het MER gevoegd. Op dit Combi-MER is de uitgebreide m.e.r.-procedure van toepassing (zie paragraaf 6.1).

4.3 Milieuonderzoeken en uitvoerbaarheid

Tevens moet ten behoeve van de vaststelling van een inpassingsplan op grond van de Wro door middel van onderzoeken worden aangetoond dat het plan uitvoerbaar is. Dat betekent dat inzichtelijk moet worden gemaakt dat het plan voldoet aan de vereisten van een goede ruimtelijke ordening. In dat kader is door LdM CV onderzoek verricht naar de volgende aspecten:

- Bodem en water
- Landschap en cultuurhistorie
- Archeologie
- Niet gesprongen explosieven
- Natuur
- Woon- en leefomgeving
- Verkeer

Voorts is ook gekeken naar de financiële uitvoerbaarheid. In de Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het daarop gebaseerde Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is bepaald dat bij vaststelling van een gemeentelijk bestemmingsplan de (financiële) uitvoerbaarheid van het plan voldoende verzekerd moet zijn en in sommige gevallen is daarvoor een exploitatieplan verplicht. Deze bepaling geldt ook voor inpassingsplannen. Daarbij is van belang dat de gehele warmtetransportleiding wordt gerealiseerd voor rekening en risico van LdM CV (of haar rechtsopvolgers). Noch van de provincie Zuid-Holland, noch van een van de andere bevoegde gezagen is een financiële bijdrage vereist voor de realisatie van de leiding. LdM CV is bezig om met de betrokkende gemeenten samenwerkingsovereenkomsten (SOK's) te sluiten om de afspraken op dit punt vast te leggen. Met de provincie Zuid-Holland zal een anterieure overeenkomst worden gesloten over de ontwikkeling van het plangebied, de vergoeding van eventueel door de provincie uit te keren planschadevergoedingen in verband met de vaststelling van het PIP en de (ambtelijke) plankosten. Hiervoor zal na het concept-PIP ook een planschaderisicoanalyse worden uitgevoerd door LdM CV. Als deze anterieure overeenkomst wordt gesloten, is een exploitatieplan niet meer noodzakelijk.

LdM CV is verder verantwoordelijk voor het bereiken van minnelijke overeenstemming met de betrokken grondeigenaren over de aanleg van de leiding en de bouw van eventuele bouwwerken. In beginsel vindt voor de uitvoering van het inpassingsplan geen grondverwerving plaats. Realisatie van de leiding en overige bouwwerken vindt plaats op basis van de gedoogplicht uit de Belemmeringenwet privaatrecht in ruil voor een financiële vergoeding, behalve indien de gebruiksmogelijkheden van het perceel door de aanwezigheid van de ondergrondse leiding en/of bouwwerken zodanig worden ingeperkt dat (bovengronds) geen redelijk gebruik meer resteert. Naar verwachting is dit slechts op één plek het geval namelijk het pompstation te Delft waar een bovengronds bouwwerk is voorzien.

5 Vergunningen en besluiten

5.1 Provinciale coördinatieregeling

In de Wet ruimtelijke ordening is in artikel 3.33 een provinciale coördinatieregeling opgenomen. Deze regeling houdt in dat Provinciale Staten kunnen besluiten dat Gedeputeerde Staten ten behoeve van de verwezenlijking van een project van provinciaal belang deze coördinatieregeling toepassen. Dat houdt in dat alle benodigde besluiten en vergunningen die nodig zijn voor de leiding (inclusief het PIP), gecoördineerd (oftewel gelijktijdig) worden voorbereid en bekend gemaakt en dat Gedeputeerde Staten optreden als coördinerend bevoegd gezag. In theorie is het op basis van de PCR ook mogelijk dat Gedeputeerde Staten medewerking vorderen van de in eerste aanleg bevoegde bestuursorganen, maar aangezien dit project in zeer nauw overleg met de overige bevoegde gezagen wordt uitgevoerd, is het vorderen van deze medewerking niet nodig.

In het te nemen coördinatiebesluit bepalen Provinciale Staten welke vergunningen kunnen worden mee gecoördineerd en welke niet (artikel 3.33, lid 1 onder a Wro). Dit zijn in elk geval de vergunningen en toestemmingen die noodzakelijk zijn voor de aanleg en het in werking hebben van de leiding en de bijbehorende bouwwerken. Hieronder vallen ook de tijdelijke vergunningen zoals voor de aanleg van tijdelijke werkterreinen en bouwwegen voor aan-en afvoer van materiaal en materieel.

Overzicht te coördineren vergunningen:

Vergunning/toestemming	Bevoegd gezag
Diverse omgevingsvergunningen op grond van de artikelen 2.1, eerste lid, 2.2, eerste lid en 2.23, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), met inbegrip van eventueel benodigde verklaringen van geen bedenkingen: • Bouwen • Uitvoeren werken en werkzaamheden (aanlegvergunning) • Openbreken wegen • Aanleggen uitritten • Kappen van bomen • Tijdelijk afwijken bestemmingsplannen (t.b.v. werkstroken, bouwwegen en werkterreinen)	Colleges van B&W van de gemeenten Vlaardingen, Schiedam, Midden-Delfland, Delft, Rijswijk en Den Haag
Diverse vergunningen op grond van de Algemene Plaatselijke Verordeningen (APV), Algemene verordening ondergrondse infrastructuur en Verordening Precariobelasting, Sloopmeldingen art 1.26 Bouwbesluit 2012	Colleges van B&W van de gemeenten Vlaardingen, Schiedam, Midden-Delfland, Delft, Rijswijk en Den Haag
• Ontheffing/vergunning Wet natuurbescherming (verstoren beschermde soorten/gebieden) • Melding Wet natuurbescherming (bomenkap)	Gedeputeerde Staten (ODH)

Vergunning kruisen provinciale weg (Kruithuisweg)	Gedeputeerde Staten
Watervergunning op grond van de artikel 6.5 Waterwet (grondwateronttrekking, lozen op oppervlaktewater en werken en handelingen in/nabij waterstaatswerken)	Hoogheemraadschap van Delfland
Vergunning Wet Beheer Rijkswaterstaatwerken (paralleligging onder/aan A4/A20 en tijdelijke afsluiting op- en afritten)	Rijkswaterstaat
Vergunningen Wet lokaal spoor (kruisen/tijdelijk afsluiten tramlijn van RET/HTM)	Metropoolregio Rotterdam Den Haag (MRDH)

Op alle gecoördineerd te verlenen vergunningen is de uitgebreide voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing (artikel 3.26 lid 2 jo. artikel 3.8 lid 1 Wro). Het is nog niet bekend of alle vergunningaanvragen daadwerkelijk gelijktijdig zullen worden ingediend of dat er toch aanleiding is om hierin een bepaalde fasering aan te brengen. Zo nodig kunnen Gedeputeerde Staten wijzigingen en aanvullingen aanbrengen in de hierboven opgenomen opsomming.

Omdat het toepassen van de PCR geen verplichting is, kunnen bepaalde vergunningen en meldingen (met name voor de aanlegfase van het project) ook buiten de coördinatie worden gelaten, bijvoorbeeld voor de tijdelijke opslag van materialen, het verwijderen en herplaatsen van verkeersborden, meldingen in het kader van groot transport enz. Dergelijke zogenaamde aannemersvergunningen zijn niet opgenomen in het door PS te nemen coördinatiebesluit. Op deze vergunningen en meldingen zijn daarom de normale procedures van toepassing. In zijn totaliteit betreft het vele tientallen vergunningen en besluiten.

5.2 Crisis- en herstelwet

Alle besluiten ten behoeve van de ontwikkeling en verwezenlijking van overige ruimtelijke en infrastructurele projecten ten behoeve van het transport of het leveren van duurzame energie vallen onder categorie 1.6 van Bijlage I van de Crisis- en herstelwet (Chw). Provinciale inpassingsplannen vallen hier automatisch ook onder. Dat betekent dat op het besluit van Provinciale Staten over de vaststelling van het inpassingsplan en de overige bevoegde gezagen over de voor het project benodigde besluiten en vergunningen, van rechtswege afdeling 2 van hoofdstuk 1 van de Chw van toepassing. Een en ander moet vermeld worden in de desbetreffende besluiten en bekendmakingen.

De toepasselijkheid van de Chw leidt er onder andere toe dat in de beroepsfase sprake is van een versnelde behandeltermijn voor de afdoening van eventuele beroepen door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zes maanden in plaats van twaalf maanden). De Chw leidt niet tot uitsluiting van lagere overheden bij de mogelijkheid tot het instellen van beroep tegen het provinciaal inpassingsplan. Aangezien dit PIP in nauwe samenwerking met de gemeenten tot stand komt is dat echter niet de verwachting.

6 Procedure en planning

6.1 procedure

Hieronder staan de belangrijkste stappen in de wettelijke procedures voor de vaststelling van het provinciaal inpassingsplan (PIP) en het MER en de verlening van de benodigde vergunningen met toepassing van de Provinciale Coördinatieregeling (PCR).

1. *Startbeslissing PIP/PCR en vaststellen NRD*

In de provincie Zuid-Holland besluiten Provinciale Staten over het opstarten van een PIP-procedure. In dit Plan van aanpak wordt de beslissing om ten behoeve van LdM een PIP op te stellen en de PCR toe te passen, nader toegelicht. Hierin worden de hoofdlijnen en uitgangspunten van het project beschreven, het relevante beleidskader en de provinciale belangen die daarmee gemoeid zijn. Tevens wordt ingegaan op de procedure en planning, de organisatorische inbedding en de communicatie en participatie. De beslissing van Provinciale Staten vormt het startsein voor beide procedures. Aangezien voor dit project een Passende beoordeling/MER moet worden opgesteld, wordt in deze stap ook de Notitie Reikwijdte en Detailniveau (NRD) vastgesteld.

2. *Kennisgevingen PIP/PCR, zienswijzen/adviezen NRD en advies reikwijdte en detailniveau*

Na de besluitvorming door Provinciale Staten zorgen Gedeputeerde Staten voor kennisgeving van de genomen besluiten over het PIP en de PCR en de vaststelling van de NRD. Via een lid-GS brief worden de initiatiefnemer en de overige bevoegde gezagen op de hoogte gesteld van de genomen besluiten en er wordt een persbericht gepubliceerd. De besluiten moeten op wettelijk voorgeschreven wijze bekend worden gemaakt (onder andere in de Staatscourant, digitaal via ruimtelijke plannen.nl, mogelijk via www.overheid.nl/lokale-vergunningen, Provinciaal Blad, zo nodig via huis aan huis bladen en de websites van de betrokken overheden). Dit is niet voor elk van de besluiten hetzelfde en deels ook nog onderwerp van overleg met de overige bevoegde gezagen. Daarom kan dit niet expliciet in het Statenvoorstel bij de besluitpunten worden vermeld.

Het bevoegd gezag raadpleegt de adviseurs en de overheidsorganen die bij de voorbereiding van het project moeten worden betrokken over de reikwijdte en het detailniveau van het MER door de toezending van de NRD met het verzoek om een advies hierop. Gelijktijdig wordt de NRD voor een nader te bepalen periode ter inzage gelegd, zodat een ieder hieromtrent zienswijzen kan indienen. Gedeputeerde Staten geven vervolgens een advies af aan LdM CV over de reikwijdte en het detailniveau van het op te stellen MER, waarbij rekening wordt gehouden met de zienswijzen en adviezen van de geraadpleegde bestuursorganen.

3. *Vorbereiding PIP/PCR, horen gemeenteraden en indiening vergunningaanvragen PCR*

In deze stap wordt de inhoudelijke start van het PIP en de PCR voorbereid en met alle partijen onderling afgestemd (voor zover nog niet gebeurd). Onderdeel van deze stap is ook het horen van de gemeenteraden door het bevoegd gezag. Deze verplichting is vastgelegd in de Wro, maar de wet laat de wijze waarop en het tijdstip in de procedure verder vrij. Voorgesteld wordt dat een gedeputeerde de zes gemeenteraden hoort in een speciaal daarvoor belegde bijeenkomst, zodat de inbreng van de gemeenteraden kan worden betrokken bij de totstandkoming van het concept-PIP. Tegelijkertijd bereidt LdM CV in deze stap de indiening voor van de formele vergunningaanvragen binnen de PCR. Het is mogelijk dat hierin wordt gefaseerd afhankelijk van de voortgang.

4. Opstellen MER en concept-PIP en vooroverleg Bro en opstellen ontwerpbesluiten PIP en PCR
In deze stap zorgen Gedeputeerde Staten en LdM CV gezamenlijk voor het opstellen van een MER dat voldoet aan de wettelijke eisen voor een plan- en project-MER en aan het advies op de reikwijdte en detailniveau en voor het opstellen van een concept-PIP (dat na ambtelijke voorbespreking) door Gedeputeerde Staten wordt vrijgegeven voor het wettelijk vooroverleg (Bro) met de voorgeschreven bestuursorganen. Op basis van de ontvangen vooroverlegreacties wordt het concept-PIP aangepast tot een ontwerp-PIP. De overige bevoegde gezagen werken ondertussen aan het opstellen van de ontwerpbesluiten op de door LdM CV ingediende vergunningaanvragen. Nadat Gedeputeerde Staten en de overige bevoegde gezagen hebben besloten tot vrijgave van al deze ontwerpstukken is deze stap afgerond.

5. Kennisgevingen, zienswijzenprocedure MER, ontwerp-PIP en ontwerpbesluiten PCR
Gedeputeerde Staten zorgen voor de gewone en digitale kennisgevingen en de gecoördineerde terinzagelegging van het ontwerp PIP, het MER en de ontwerpbesluiten voor de zienswijzenprocedure. Gedurende de zienswijzentermijn (6 weken) kan eenieder een zienswijze indienen op alle stukken die ter inzage worden gelegd. Eventueel kan voorafgaand aan deze termijn nog een of meer informatiebijeenkomst worden gehouden.

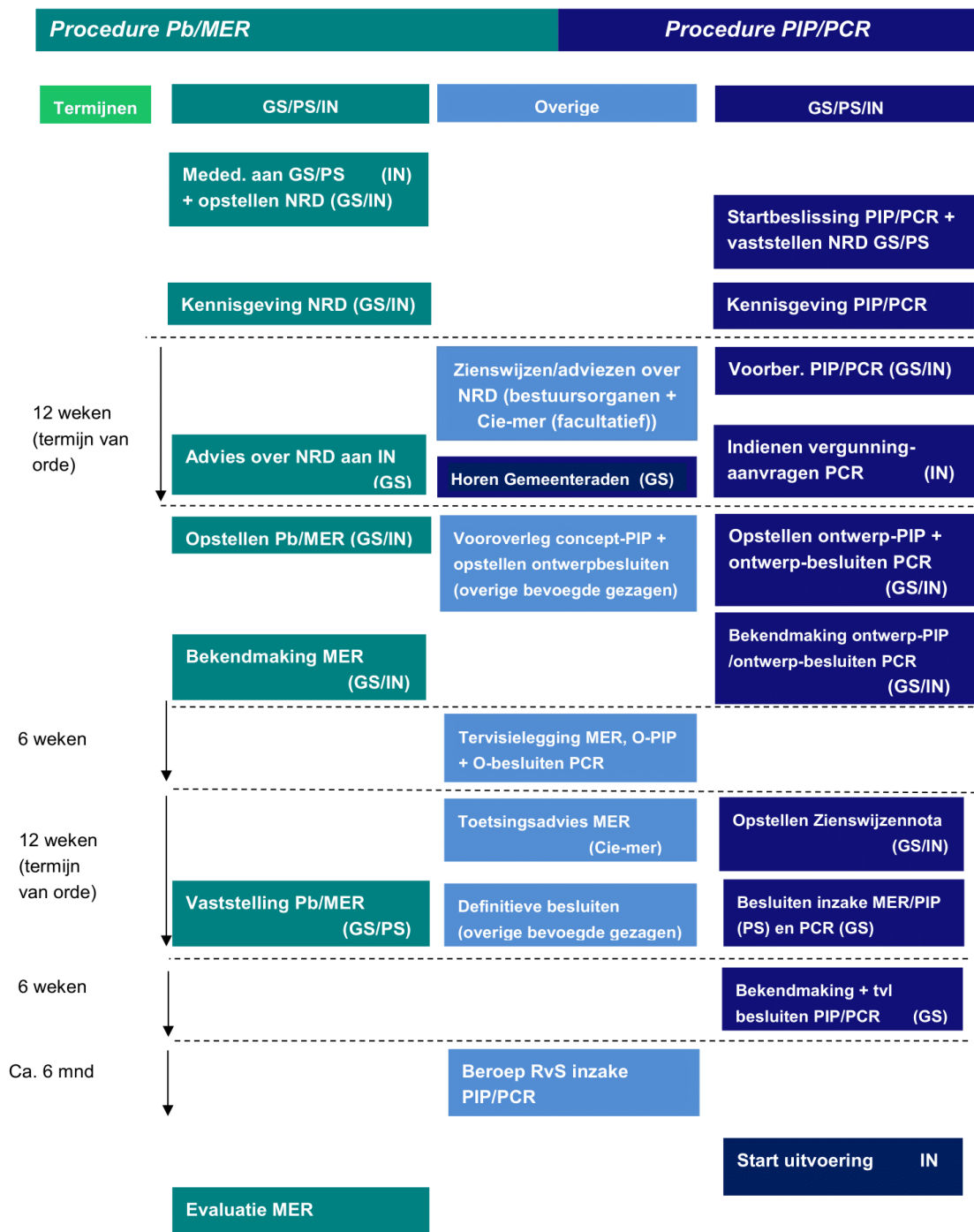
6. Opstellen zienswijzennota en toetsingsadvies MER Cie. m.e.r.
De bevoegde gezagen stellen gezamenlijk een zienswijzennota op waarin de ontvangen zienswijzen op het ontwerp-PIP en/of de ontwerpbesluiten worden beantwoord. De Commissie voor de m.e.r. geeft het bevoegd gezag een toetsingsadvies op de inhoud van het MER waarbij zij ook de ingekomen zienswijzen betreft. Waar nodig worden het PIP, de besluiten en het MER aangepast naar aanleiding van de zienswijzen en/of het advies van de Commissie voor de m.e.r.

7. Besluitvorming/vaststelling PIP en MER en definitieve besluiten PCR
Het voorstel tot vaststelling (inclusief ingediende zienswijzen) wordt aangeboden aan Provinciale Staten om het inpassingsplan (inclusief het MER) vast te stellen. Ook besluiten de overige bevoegde gezagen op de ingediende vergunningaanvragen binnen de PCR.

8. Kennisgeving terinzagelegging vastgesteld PIP, MER en definitieve besluiten en beroepsprocedure
Gedeputeerde Staten zorgen voor de gewone en digitale kennisgevingen en de gecoördineerde terinzagelegging van het vastgestelde PIP en de verleende vergunningen gedurende de beroepstermijn (6 weken). Tegen deze besluiten staat voor belanghebbenden rechtstreeks beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Indien sprake is van een spoedeisend belang kan daarbij tevens een verzoek om voorlopige voorziening worden ingediend. Op grond van de Crisis- en herstelwet dient de Afdeling binnen 6 maanden na afloop van de beroepstermijn op deze beroepen te beslissen.

9. Start uitvoering en evaluatie
Na inwerkingtreding van het PIP en de vergunningen kan de initiatiefnemer in beginsel starten met de uitvoering van het project, tenzij het PIP en/of een of meer vergunningen in de beroepsprocedure zijn geschorst.

Bovengenoemde stappen staan hieronder schematisch weergegeven.

Gebruikte afkortingen			
Cie-mer	Commissie voor de milieueffectrapportage	PCR	Provinciale Coördinatieregeling
GS	Gedeputeerde Staten	PIP	Provinciaal inpassingsplan
MER	Milieueffectrapport	PS	Provinciale Staten
IN	Initiatiefnemer	O-pip	Ontwerp-PIP
NRD	Notitie Reikwijdte en Detailniveau	O-besluiten	Ontwerp-besluiten
Pb	Passende beoordeling	RvS	Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

6.2 Indicatieve planning

In overstaand schema staat de indicatieve planning voor het PIP en de vergunningen binnen de PCR en aansluitend de realisatiefase door LdM CV.

Nr.	Stap	Wie	Jaar/Tijdvak
1	Startbeslissing PIP/PCR en vaststelling NRD	Provinciale Staten	2019 Q4
2	Kennisgevingen PIP/PCR, zienswijzen/ adviezen NRD en advies reikwijdte en detailniveau	GS	2020 Q1
3	Vorbereiding PIP/PCR, horen gemeenteraden en indiening vergunningaanvragen PCR	GS, gemeenteraden	2020 Q1
4	Opstellen MER en concept-PIP en vooroverleg Bro en opstellen ontwerpbesluiten PCR	GS en bevoegde gezagen	2020 Q2
5	Kennisgevingen en zienswijzenprocedure MER, ontwerp-PIP en ontwerpbesluiten	GS en bevoegde gezagen	2020 Q3
6	Opstellen zienswijzennota en toetsingsadvies MER Cie. m.e.r.	GS en bevoegde gezagen, Cie m.e.r.	2020 Q3
7	Besluitvorming/vaststelling PIP en MER en definitieve besluiten PCR	PS en bevoegde gezagen	2020 Q4
8	Kennisgeving tervisielegging vastgesteld PIP, MER en definitieve besluiten en beroepsprocedure	GS Raad van State	2021 Q1 t/m Q2
9	Realisatiefase		2021 – 2023

7 Omgevingsmanagement en participatie

7.1 Procesorganisatie

Meerdere partijen leveren een bijdrage aan het opstellen van het inpassingsplan. De provincie Zuid-Holland is zowel bestuurlijk opdrachtgever (Gedeputeerde Staten) als bevoegd gezag (Provinciale Staten). De inhoud voor het inpassingsplan (en de onderliggende onderzoeken) worden primair aangeleverd door LdM CV. Hiertoe heeft LdM CV diverse externe partijen ingeschakeld om haar te ondersteunen bij het opstellen van het inpassingsplan en de vergunningaanvragen en de overige onderzoeken. Er is een Projectgroep PIP/PCR opgericht waarin de producten en de verschillende processtappen met elkaar worden afgestemd. In deze projectgroep zijn vertegenwoordigd: LdM CV, Provincie Zuid-Holland, de zes betrokken gemeenten, Rijkswaterstaat en het Hoogheemraadschap van Delfland en RO- en vergunnings-specialisten van de omgevingsdiensten, waarbij DCMR specifiek betrokken is van de m.e.r.-procedure. In dit overleg worden afspraken gemaakt over de plansystematiek, de ruimtelijke en functioneel relevante informatie en beleidsmatige uitgangspunten van het inpassingsplan, het vergunningenproces en de Combi-MER.

7.2 Participatie en communicatie

Voor het vaststellen van het inpassingsplan heeft de provincie een rechtmatige rol. Bij het opstellen van het inpassingsplan en het MER is een inspraaktraject wettelijk verplicht. De provincie vraagt partijen en belanghebbenden om te reageren op de Notitie Reikwijdte en Detailniveau ten behoeve van het op te stellen MER, op het ontwerp-inpassingsplan en op de ontwerpbesluiten (vergunningen). De zienswijzen worden door Gedeputeerde Staten betrokken bij het opstellen van het MER. Gedeputeerde Staten en Provinciale Staten betrekken de zienswijzen bij de definitieve vaststelling van het inpassingsplan en de overige bevoegd gezagen betrekken de zienswijzen bij de definitieve vaststelling van hun besluiten (vergunningen). Tijdens de aanleg van de leiding zal overlast voor direct omwonenden onoverkomelijk zijn. Communicatie en participatie naar bewoners en bedrijven speelt tijdens deze realisatiefase een grote rol. Hierin draagt de LdM CV de verantwoordelijkheid en zij zal dit in nauwe samenwerking met de betrokken gemeenten oppakken. In zowel de fase van planvorming als in de uitvoeringsfase is participatie en communicatie belangrijk, in het bijgevoegde Participatie en communicatieplan LdM, provinciaal inpassingsplan, provinciale coördinatieregeling en m.e.r.-procedure voor Leiding door het Midden is de communicatiestrategie hiertoe nader toegelicht.

Bijlage A Overzicht vigerende bestemmingsplannen

Gemeente	Bestemmingsplan
Vlaardingen	- Holy-Noord - Holy Zuidoost-Noord - Holy Zuidoost-Midden - Holy Zuidoost-Zuid - A20-Oost
Schiedam	- Kethelse Venen - A4 – Schiedam
Midden-Delfland	- Buitengebied-Gras - A4 Midden-Delfland - Buitengebied-Gras
Delft	- Noordwest deelgebied 3 - Noordwest 2 2017 - Zuidwest 2 Buitenhof/Kerkpolder - Zuidwest 3 Tanthof
Rijswijk	- Landgoederenzone - Minister van Houtenlaan e.o. - Steenvoorde - Sion – 't Haantje
Den Haag	- Regentessekwartier – Zuid - Transvaal - Moerwijk